[SKRIVA] En fantastisk fransk afton
Anordnat av Le Flamant Rouge, Voice Investor/Skeppar Karl Salong och The Cooking Society

Såsom många vet försöker jag hänga med i litterära och kulturella händelser. Så jag såg något i Svensk Bokhandels kalender som lät *väldigt* spännande: en "Kreativ Fransk Afton" med Le Flamant Rouge på Skeppar Karls Salong i Gamla Stan. You could break up for less! Excuse my French. Not. Vad är det? Ingen aning. Men det lät spännande, så jag anmälde mig.

Det var fullknökat, dvs. det var ett populärt evenemang. Lokalen var inte stor (kanske 50 kvm) och det fanns mindre ståplats än på Zanzibar. I början kände man sig förvirrad, men jag utrönade att det hela handlade om promotion för en utrikespensionats- och kursfirma vid namn just *Le Flamant Rouge* (Den Röda Flamingon), som hyr ut boende för kreativa i södra Frankrike: konstnärer, författare, musiker, diktare etc. Man ordnar också kurser i olika ämnen kring kreativitet och fransk kultur. Se *www.leflamantrouge.se*. Kvällen fungerade också som skyltfönster för evenemangslokalen *Skeppar Karls Salong*, som ordnar konserter, författarmöten, mm. Se *www.voiceinvestor.com/skeppar_karls_salong.html*. PR för kulturella grejor är helt kompatibelt med vad jag gillar, kolla upp deras program. De har pluspoäng hos mig och site-adresserna ser ni ovan.

Låt mig för Flamingons räkning påpeka att ett kreationsrum, för skrivande gäster, en vecka i Sydfrankrike går på ca 350 euro, ca 3000 kr, med halvpension, vilket låter som en mycket bra deal för ett kreativt konstnärshus. Lokala hotell lär kosta mer. Lokalen Skeppar Karls Salong (ett stenkast från Slottet, om man kan kasta runt hörn) ordnar en massa kulturella evenemang och är så charmig att man bara...smä-ä-ä-lter. Det verkar vara en bra lokal för kreativitet, fint inredd, litet G:a Stan-källarvalvskänsla, men i gatuplan, gobelänger med stjärnor. Och i detta kreativa kaos - för det blev litet kaos à la sardinprincipen - trädde jag.

Det hölls tal om arrangörernas verksamhet av Maria, ledande dam i detta intelligenta, kulturella sammanhang. Vi fick franska kanapéer, varvid kocken, Isak från *The Cooking Society*, förklarade exakt vad han skapat - och under ett par timmar stod och skapade ny tuggmat i takt med att den tog slut. Se *www.thecookingsociety.se*. Jag kom på att man inte bara fick ett glas vin, man kunde få fler (trängseln hade hindrat insikten ett tag, månne). I soffan jag lyckades sno åt mig träffade jag Ulla, som skrivit skolböcker men nu skrev noveller och en historisk roman. Jag berättade om mitt novellskrivande och vi utbytte skojiga synpunkter i största allmänhet.

Så dök det upp musikaliska interludier. Franska sånger (Piaf m fl – så som "Place Pigalle") men också en amerikansk swing-lovesong av lokalarrangör Maria Baczynski, som var superbra - starkt, känslosamt, stort omfång. Hon sjöng så man smääälte.

Det blev pianobar där jag satte mig på en stol och diggade. Vi fick i slutet resultatet av quiz-lotteriet vi fyllde i när vi kom. Jag vann till min olycka ett andrapris, en röstcoaching som jag inte har behov av (då jag sysslar med vokaler på papper) men som jag kunde skänka bort till en Monica som verkade mycket intresserad. Folk runt omkring sade "Monkan har suktat efter detta hela tiden!" Glad to be of service.

Jag kan bara ge småglimtar in i en udda, unik, trång, fantastisk kväll. Kanapéerna tog aldrig slut (jag åt nog ett dussin) tack vare kockens idoga entusiasm. Kalkonvarianten skall ha en hattippning! Och vinet var inte slut när jag ca 21 såg tecknen och fann för gott att avvika.

Jag går som sagt på många kulturevenemang. En del är knappt uthärdliga. Många är medelbra. En del är fantastiska, dock en mindre del. Men franska aftonen i regi av Den Röda Flamingon på Skipper Kalles trånga salong var definitivt i den sista kategorin. Intimt, inte minst pga trängsel... Charmig, inte minst pga lokalens layout. Underhållande och möte med trevligt folk (jag och Ulla utbytte E-adresser). Mat och dryck, i i och för sig småportioner åt gången men utan slut. Låt oss inte sticka under stol med att det förhöjer stämningen att det hela tiden finns något att tugga och smutta på. Men folk, intimitet, charm, underhållning mm gjorde detta till en minnesvärd kväll. Allt i en gränd i Gamla Stan, inom hörhåll från slottsvakten, som Bellman med all säkerhet betrampat många gånger. Gränden, inte slottsvakten. Om än han kanske så skulle ha önskat.

--Ahrvid Engholm, SKRIVA Mars 2013